

El carrer del Bruc

El carrer del Bruc va del Pont del Dimoni al Pont de l'Àngel. No és altra cosa que un petit corriol que discorre entre el marge dret del riu Güell i els darrers de tres o quatre cases que tenen l'entrada per l'avinguda de la Hispanitat al barri de Sant Narcís.

MOLTS NOMS PER A UN CARRER

Amb les vores del Güell passa quelcom força curiós. Mentre que tota la vora esquerra porta el nom ben escaient de carrer del Güell, des de Can Gibert a la Devesa, la vora esquerra va canviant de nom a cada tros. Entre Can Gibert i el passeig d'Olot — que és el mateix que dir entre el pont de l'Àngel i el pont del Dimoni — porta el nom del carrer del Bruc; entre el passeig d'Olot i la carretera de Santa Eugènia — que és el mateix que dir entre el pont del Dimoni i la Rodona — les cases porten la numeració del carrer Güell, i entre la Rodona i la Devesa es diu carrer de la Selva. Saber quins curiosos criteris topònims van seguir els polítics que van decidir aquestes variacions de nom resulta a hores d'ara molt difícil. La cosa es complica si tenim en compte que, en alguns plans, el tros del costat dret del riu entre el Pont del Dimoni i la Rodona porta el nom de carrer del Bruc. Però cap placa no ho acredita ni tampoc cap acord municipal. Al contrari, l'única placa que hi ha informa que allò és el carrer Güell, igual que l'altre costat. La numeració, efectivament, com hem dit, correspon a la del carrer Güell. Serà cosa dels tècnics municipals, quan tinguin temps i ganes, posar ordre en aquests maremagnum de noms que afecta els carrers paral·lels al curs del riu Güell. Per la nostra part penssem que, ja que és probable que algun dia el riu sigui cobert, i deixi de ser un barrera, el millor seria que els dos costats portessin el mateix nom tot al llarg del recorregut.

Pel que fa al tros que porta el nom del Bruc, no és pròpiament un carrer, encara que una placa col·locada arran de terra així ho

Un corriol entre la barana del Güell i els darrers de les cases de Sant Narcís (Foto: Joan Castro)

indiqui. Amb prou feines hi passa una persona. Una moto ja ho tindria difícil i un cotxe impossible.

EL PONT DE L'ÀNGEL

Quan el riu Güell fou canalitzat l'any 1965, van desaparèixer el pont del Dimoni, que va ser desmuntat i guardat, amb les pedres numerades, en el cementiri de Santa Eugènia, i la palanca col·locada a l'alçada del mas de Can Gibert. El pont del Dimoni, d'origen romànic, fou substituït per l'actual pas sobre el Güell del passeig d'Olot, i la palanca pel pont només per a vianants conegut com a pont de l'Àngel per contraposició al del Dimoni. Aquest últim fou inaugurat el mes de juliol de 1975, al mateix temps que la pavimentació dels carrers del barri de Can Gibert del Pla, que acabava de construir-se, i fou pagat per meitats per l'Ajuntament i pel Patronat Santa Creu de la Selva, que havia construït els blocs del barri de Can Gibert. La intenció era fer un pont que permetés el pas d'automòbils, però la Confederació Hidrogràfica exigia una alçada sobre el llit del riu que ho feia tècnicament impossible i al final es va haver de fer només per a vianants.

Però abans d'arribar al pont de l'Àngel, el carrer del Bruc ja queda difós enmig del descampat que és actualment el que fa ben pocs anys fou un flamant camp d'esports. Aquests camps d'es-

ports, amb una pista emporlanada, unes porteries de futbol i molta brossa al voltant, fou realitzada per l'escola de formació professional de Sant Narcís gràcies a una subvenció del ministeri de Treball. Els terrenys els va posar l'Ajuntament, després de comprar-los als dos propietaris anteriors, que eren Josep Feliu i Bagué — popularment conegut com en «Por de les Hortes» — i el patronat Santa Creu de la Selva. Al primer li van comprar 5.000 metres quadrats i al segon, 1.000 metres quadrats.

Aquest camp d'esports queda limitat per un costat per les cases que donen per davant a l'avinguda de la Hispanitat i per darrera al carrer del Bruc; per un altre costat pel riu Güell; per l'altra banda pels darreres per l'escola de formació professional hotelera, i per l'altra pel bloc número 15 del barri de Can Gibert, últim que es va fer — fou inaugurat el maig de 1978 — i únic que es va aixecar a la banda dreta del riu Güell. Aquest bloc fou aixecat al costat de l'antiga masia de Can Gibert, on el Patronat de Santa Creu de la Selva, que l'havia comprat a Pilar Gibert, volia fer un centre social, però un incendi fortuït la va deixar gairebé en ruïnes i fou enderrocada ara fa cinc anys. En canvi es conserva encara en bon estat i habitada, allà mateix, Can Povater. Però de tot això en parlarem més extensament quan ens referim al carrer d'en Santiago Sobrequès, on el carrer del Bruc va a morir després d'haver-se diluït en les pistes esportives. Aquestes pistes, inaugurades l'any 1980,

L'alcalde Ignasi de Ribot va inaugurar el pont de l'Àngel, que uneix aquest carrer amb Can Gibert del Pla. El regidor Joan Paredes i el director del Patronat Santa Creu de la Selva, Francesc Ferrer, també van ser-hi presents (Foto: Arxiu Patronat Santa Creu de la Selva)

són utilitzades tant pels alumnes de l'escola de Formació Professional, com pels veïns de Can Gibert.

UNA BATALLA LLUNYANA

El nom li fou posat a aquest carrer en el ple municipal del 4 de gener de 1952, al mateix temps que tots els altres carrers i places del barri de Sant Narcís, que acabava de fer-se. El nom del Bruc va substituir la denominació de Via O que fins aleshores havia tingut aquest carrer. Tots els altres carrers de la nova urbanització van ser també localitzats amb una lletra de l'alfabet fins al bateig col·lectiu de 1952.

Per al barri de Sant Narcís es van triar noms de Maredeus, noms d'alguns personatges catalans, noms geogràfics i noms molt d'acord amb el moment polític que es vivia i que recorden el que segons la mentalitat d'aquell moment eren les tòpiques glòries espanyoles: El Escorial, Menéndez y Pelayo, Hispanidad, i les batalles de l'alcázar de Toledo, Lepanto i el Bruc. La batalla del Bruc — que aleshores s'escriu amb català arcaic, Bruch — fou especialment elevada pel franquisme a la categoria d'episodi de la història de Catalunya homologable a la història d'Espanya.

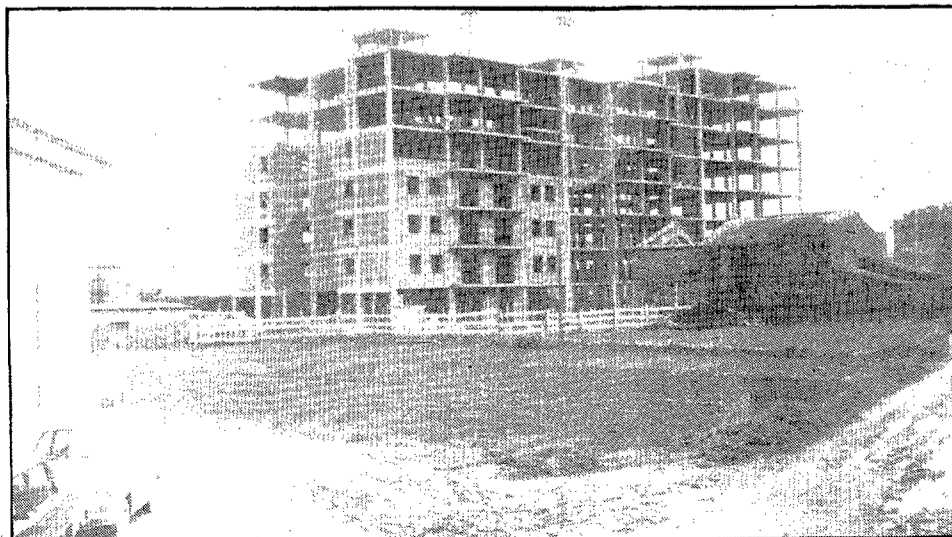
L'episodi del Bruc, en què la història es barreja amb la llegenda, consistí en dues victòries del sometent català sobre les tropes franceses, al peu de la muntanya de Montserrat, el mes de juny de 1808. Primer foren 400 homes

comanats pel general Schwartz els que foren posats en retirada i després 7.000 homes del general Chabran. En la victòria hi va tenir un paper decisiu, diuen, un jove timbaler que va aprofitar els ecos de la muntanya per fer creure als francesos que els atacants eren més dels que s'aplegaven en realitat.

J. Fabre

P.S. — Quan aquest article ja era redactat, ens arribà el text d'un acord de la comissió municipal Permanent del 30 de juliol de 1984, en virtut del qual aquesta «accepta del Patronat Santa Creu de la Selva la cessió de la finca afectada en la seva totalitat de zona verda, en compliment de la condició especial imposada en la llicència d'obres n. 462/70, per a la construcció d'un bloc de planta baixa comercial i set plantes per 80 habitatges subvencionats entre els carrers d'en Santiago Sobrequès i el Güell».

Aquest es refereix, òbviament, a l'espai lliure situat davant del bloc XV, del barri de Can Gibert, únic, com hem dit, que és situat al marge dret del riu Güell. Aquest espai destinat a zona verda queda situat al final del carrer del Bruc, i l'acord municipal li dona el nom de «Carrer Güell», posant en evidència, un cop més, les confusions que crea la multiplicitat de noms per als carrers situats a banda i banda del riu i la necessitat de plantejar-se una possible unificació sota el nom únic de «Güell».

Sis anys separen aquestes dues imatges del tros més nou del carrer del Bruc. El canvi ha estat important. A la foto de l'esquerra, l'únic bloc del barri de Can Gibert situat a la banda del carrer del Bruc, quan s'estava construint, el mes d'abril de 1978. Al seu davant hi ha encara la masia de Can Gibert, camps i el carrer sense urbanitzar. A la foto de la dreta, presa ahir mateix, el bloc ja és acabat, el carrer urbanitzat i la masia ha desaparegut. A l'esquerra, entre el bloc i les dependències de l'escola de Sant Narcís, que apareix a l'extrem, es veu un tros del pavelló del GEIEG, que no era construït encara quan es va fer l'altra fotografia. I al fons, a la dreta, hi ha força més pisos. La zona verda de davant del bloc és la que recentment ha estat cedida a l'Ajuntament. (Fotos: Arxiu Patronat Santa Creu de la Selva i Joan Castro)